

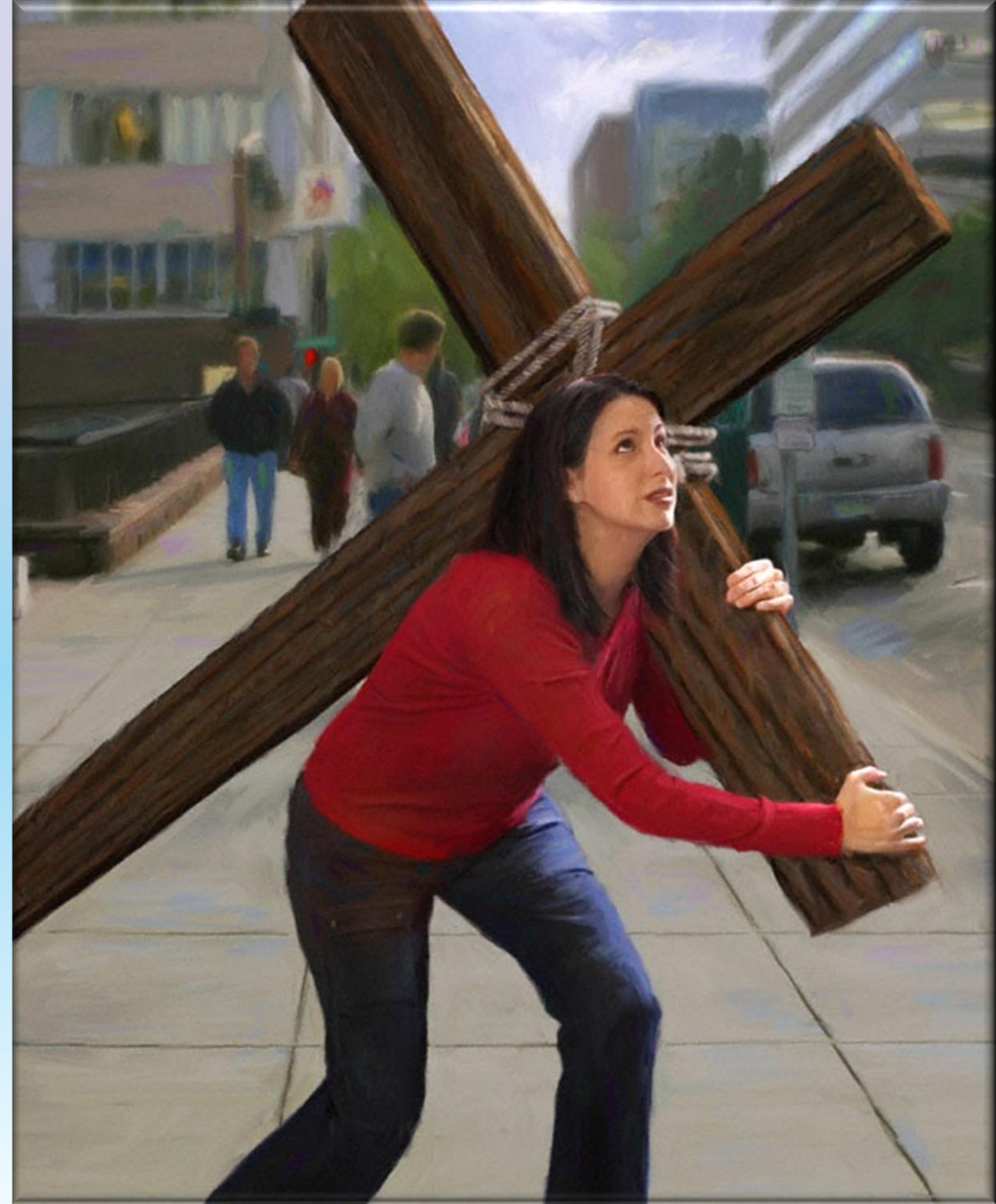
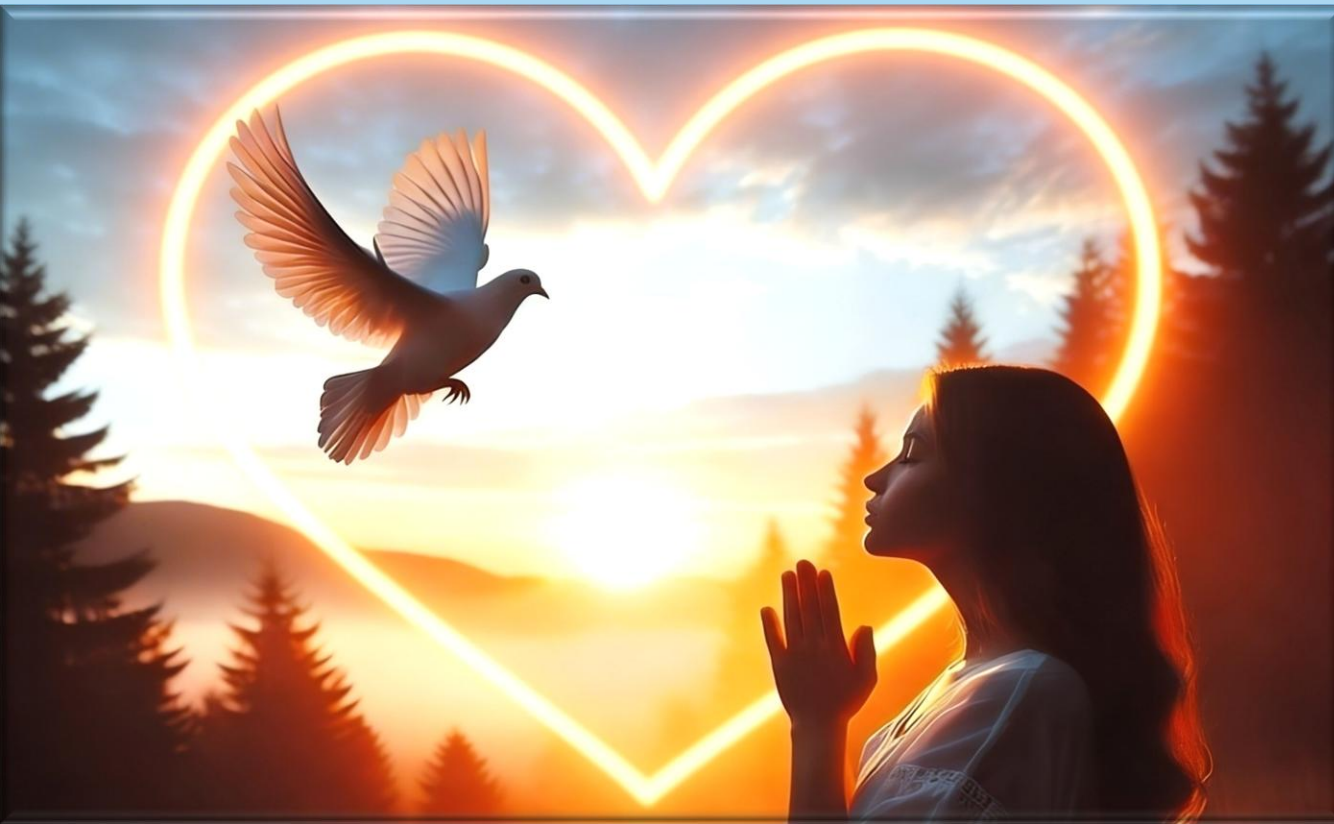
Урок 11 за 13
червня 2026

НЕВДАЧІ

“І не лише нею, а й хвалимося, коли страждаємо, знаючи, що страждання виробляє терпеливість, а терпеливість – досвід, а досвід – надію.

Надія ж не засоромлює, адже Божа любов влилася в наші серця через даного нам Святого Духа.”
(Римлянам 5:3-5)

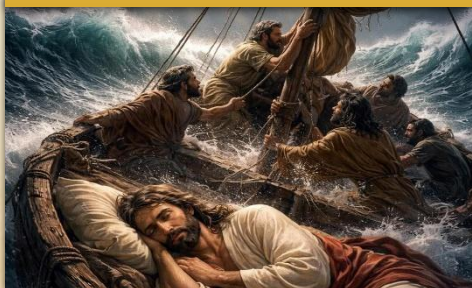

Ми живемо у світі, сповненому гріха та страждань.
Кожен із нас рано чи пізно стикається з труднощами, які
можуть змусити нас засумніватися в Божій любові.

Як ми реагуємо на ці неприємності?

Ми розглянемо, як деякі біблійні персонажі реагували
на різні скрутні ситуації, і як їхній приклад може
допомогти нам впоратися з подібними несподіванками.

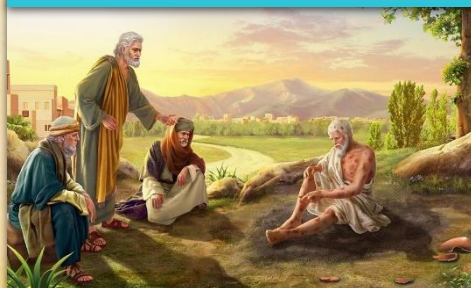
Життєві бурі

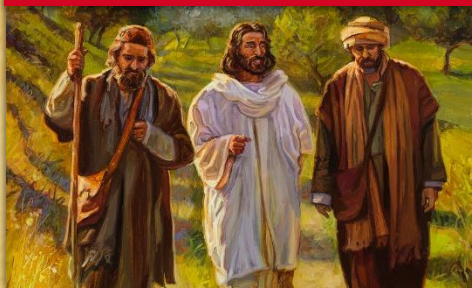
Хвороби

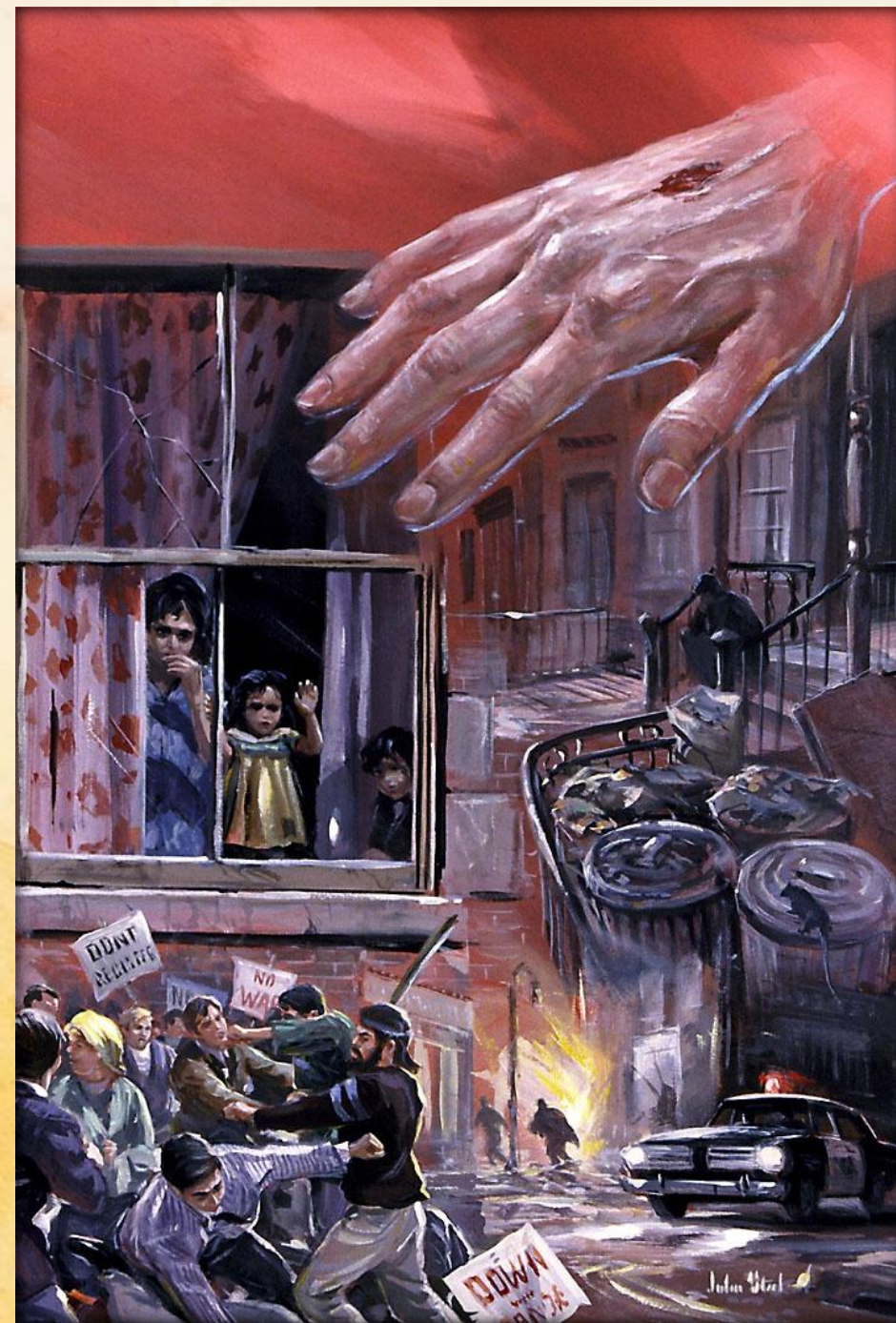
Стихійні лиха

Розчарування

Побачити Ісуса

ЖИТТЄВІ БУРІ

“І чи спить, чи встає, вночі чи вдень, а насіння сходить і росте, але як, – він не знає.” (Марка 4:37)

Перетин Галілейського моря посеред ночі, навіть посеред бурі, не був чимось новим для Петра, Андрія, Якова та Івана, досвідчених рибалок. Однак ця буря виявилася для них занадто сильною. Вітер гнав хвилі, які заливали човен і ставили їхні життя під загрозу. Тоді вони згадали... Де ж Ісус? Він спить? Чому ж Він нам не допомагає? Невже Йому байдуже, що з нами відбувається? (Мк. 4:35-38).

У нашому житті ми переживаємо бурі. Ми просимо Ісуса про допомогу, але здається, ніби Він спить. Ми не відчуваємо Його присутності. Але Він там.

Чекай на мить, коли Він вгамує нашу бурю: «Замовкни, перестань!» (Мк. 4:39). Він піклується про нас (1 Пт. 5:7). Він може вгамувати наші бурі. Не забудь прославити Його, коли Він це зробить (Мк. 4:40-41).

ХВОРОБИ

“Вона говорила: Якщо лише доторкнуса до Його одягу, – одужаю!» (Марка 5:28)

Дванадцять років страждань від кровотеч, не зустрівши жодного лікаря, який міг би її вилікувати, довели жінку до розорення та позбавили надії (Мк. 5:25-26). Сьогодні є країни, де не існує безкоштовної медичної допомоги, і ця історія все ще може бути реальністю.

У будь-якому разі, кожен з нас може опинитися в ситуації, коли хвороба тримає нас у полоні й душить, не даючи жодного полегшення.

Жінка побачила в Ісусі вихід із ситуації, і її віра врятувала її (Мк. 5:27-29).

Ми повинні вірити, що Ісус може використати досвідчених лікарів, щоб зцілити нас, або ж безпосередньо створити в нас чудо.

У будь-якому разі, Ісус закликає нас покласти на Нього всі наші тягарі та турботи (Мт. 11:28-30).

СТИХІЙНІ ЛИХА

“Навіть тоді, коли ця моя шкіра розпадеться, – я в своєму тілі побачу Бога.” (Йова 19:26)

Війна, насильство та стихійні лиха кардинально змінили життя Йова (Йов 1:13-19). Усі ми наражаємося на лиха — чи то стихійні, чи то спричинені злом, що панує у цьому світі.

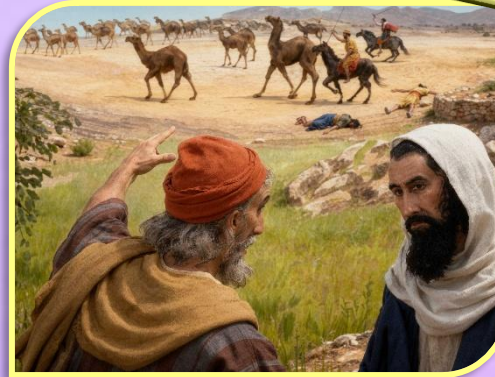
Як ми відреагуємо? Як відреагував Йов?

Він не звинувачував Бога і не відкидав Його

Він міцно тримався за Нього.

Він вірив навіть у найважчі моменти

Він прагнув славного майбутнього (Йова 19:25-27)

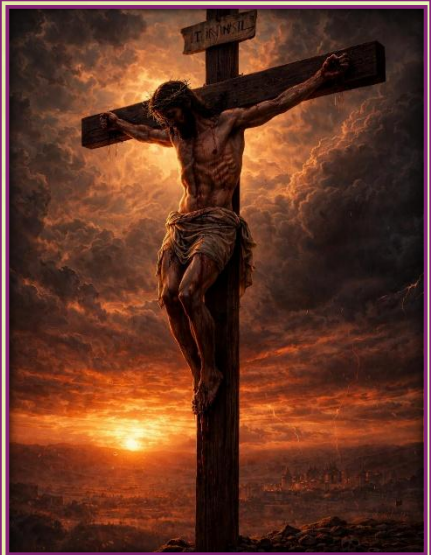
Якщо ми не зневіримося, то зможемо побачити, що навіть у найважчі випробуваннях Бог завжди поруч. Він любить нас і дарує нам силу, щоб ми черпали силу зі слабкості, мужність із зневіри, а надію — у лихах (Йоїл 3:10; Рим. 5:3-5).

Якщо ти переживаєш важкі часи, згадай, що Божа любов і турбота про тебе — це найнадійніше і найстабільніше у твоєму житті.

РОЗЧАРУВАННЯ

“А ми сподівалися, що Він Той, Хто має визволити Ізраїля...” (Луки 24:21а)

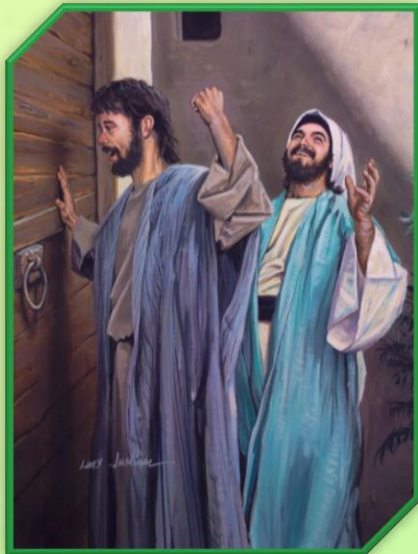
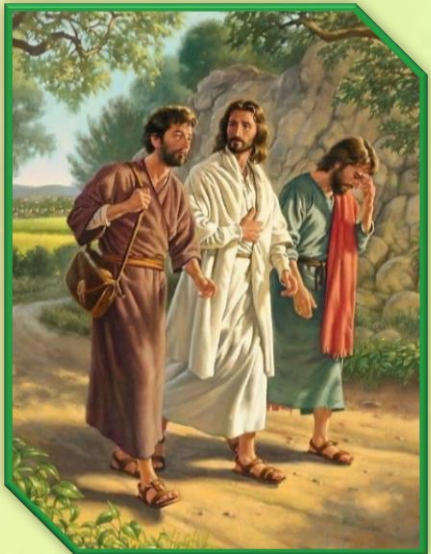

Очікування: Ісус — це Месія, який має визволити Ізраїль.

Реальність: він помер (Лк. 24:18-21).

Їхнє розчарування було настільки великим, що вони не змогли прийняти навіть найочевидніші докази воскресіння Ісуса (Лк. 24:22-24).

Ісус терпляче допомагав їм віднайти надію. Зрештою, «їм відкрилися очі» (Лк. 24:31, NIV), і вони побігли підбадьорити тих, хто ще перебував у розпачі (Лк. 24:32-35; 2 Кор. 1:4). Чого ми можемо навчитися з їхнього досвіду?

Ми не повинні дозволяти сумнівам вкоренитися в наших думках.

Ісус іде поруч з нами навіть у наших розчаруваннях

Він розвіє наші сумніви, якщо ми йому це дозволимо

Ісус знає краще за нас, яка наша реальність.

ПОБАЧИТИ ІСУСА

“Бо я вважаю, що страждання теперішнього часу нічого не варті порівняно з майбутньою славою, яка має з’явитися нам.” (Римлянам 8:18)

Коли Елена Г. Уайт перебувала у глибокому відчаї, вона мала видіння, у якому побачила Ісуса

Вона зрозуміла, що Він розуміє все, через що їй доводиться проходити. У певний момент, поклавши руку їй на голову, Ісус сказав: «Не бійся».

Вона побачила чудові картини, і їй здалося, ніби вона досягла небесної безпеки та спокою.

Цей сон дав їй надію та віру, а також впевненість у тому, що вона може покластися на Бога.

“Знаємо, що тим, які люблять Бога, котрі покликані за Його постановою, все сприяє до добра.” (Римлянам 8:28)

“Нічим не журіться, але в усьому молитвою та благаннями з подякою висловлюйте ваші прохання Богові. І мир Божий, який перевищує всяке розуміння, нехай береже ваші серця і ваші думки в Христі Ісусі.” (Филип'янам 4:6-7)

“Брати мої, майте велику радість, коли попадаєте в різні випробування, знаючи, що випробування вашої віри розвиває терпеливість. А терпеливість нехай має досконалу дію, щоб ви були досконалі та бездоганні й щоб нічого вам не бракувало.[...] Блаженний муж, який подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його [Господь] обіцяв тим, хто любить Його.” (Якова 1:2-4, 12)

“Через це радію в немочах, у клопотах, у нестатках, у вигнаннях та утисках за Христа, бо коли я немічний, – тоді я сильний.” (2 Коринтянам 12:9)

“Усі ми інколи переживаємо моменти сильного розчарування та глибокого зневіри, дні, коли нас охоплює смуток і важко повірити, що Бог і далі залишається милосердним благодійником своїх земних дітей; дні, коли труднощі гнітять душу, коли смерть здається кращою за життя. Саме тоді багато хто втрачає віру в Бога і потрапляє в рабство сумнівів та невіри. Якби в такі моменти ми могли з духовним проникненням розпізнати значення Божих провидінь, ми побачили б ангелів, які намагаються врятувати нас від нас самих і борються за те, щоб поставити наші ноги на фундамент, міцніший за вічні пагорби; і наше єство наповнилося б новою вірою та новим життям.”

Е. Г. У. (Пророки і царі, с. 119))